

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Lovforslaget har til formål at fjerne den eksisterende uhensigtsmæssighed i lovgivningen, som samspillet mellem reglerne om regulering af balanceposter og frist- og forældelsesreglerne giver.

I dag kan en korrektion af balanceposter udløse dobbelt fradrag eller dobbelt beskatning i de tilfælde, hvor frist- og forældelsesreglerne afskærer ændring af balanceposten i alle indkomstår, hvori balanceposterne ikke er opgjort korrekt. Det drejer sig f.eks. om korrektion af opgørelsen af varelagre, igangværende arbejder eller hensættelser.

Efter lovforslaget fjernes denne uhensigtsmæssighed ved altid at betinge korrektion af balanceposter af, at indkomstårets balancepost ultimo er den samme som det følgende indkomstårs primopost. Opgørelsen af balanceposter kan altså alene ændres primo, såfremt det er muligt at ændre det foregående års ultimopost efter frist- og forældelsesreglerne.

Er denne betingelse ikke opfyldt, kan der ikke foretages ændringer af ansættelsen vedrørende opgørelsen af balanceposten primo i det indkomstår, der ligger umiddelbart inden for ansættelses- og forældelsesfristerne.

Forestiller man sig som vist i det stærkt eksemplificerede talekseksempel i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, at en virksomhed ved en hensættelse har taget et fradrag for en erstatning i et indkomstår, som ligger uden for den almindelige ansættelsesfrist, på 50 kr., vil hensættelsen primo det ældste indkomstår, som kan reguleres være på 50 kr. Det viser sig senere, at virksomheden først er berettiget til at tage fradraget i et senere indkomstår. Efter den gældende retstilstand nedsættes primoposten for det ældste indkomstår, som ligger inden for den almindelige ansættelsesfrist, med 50 kr. og fradraget tillades foretaget i det senere, rette indkomstår. Dermed opnås der dobbelt fradrag. Efter forslaget ændres alene ultimoposten for det ældste indkomstår inden for ansættelsesfristerne. Det betyder, at det fradrag, som blev ta-

get i indkomståret uden for den almindelige ansættelsesfrist, ikke »udlignes« ved en regulering primo, men først i det indkomstår, hvor fradraget med rette skal tages. Dermed sker der en reel korrektion af fradraget.

Forslaget vil på den måde sikre, at der ikke opstår dobbelt fradrag. På tilsvarende måde sikrer forslaget omvendt, at der heller ikke gennemføres dobbelt beskatning.

2. Gældende regler

Der er i skattestyrelsesloven fastsat frister for, hvornår en skatteansættelse kan foretages eller ændres. Den almindelige ansættelsesfrist fremgår af skattestyrelseslovens § 34, mens § 35 angår de tilfælde, hvor en ansættelse kan foretages uden for den ordinære frist.

Ifølge skattestyrelseslovens § 34, stk. 1, kan myndighedernes varsel om ændring af en skatteansættelse ikke afsendes senere end den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb. Tilsvarende skal en anmodning om genoptagelse fra den skattepligtige fremsættes af den skattepligtige senest den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb, jf. skattestyrelseslovens § 34, stk. 2.

Uanset fristerne i § 34 kan en skatteansættelse ændres efter anmodning fra den skattepligtige eller efter skattemyndighedernes bestemmelse, såfremt betingelserne for ekstraordinær skatteansættelse i skattestyrelseslovens § 35 er opfyldt.

Endelig er det krav, der er afledt af skatteansættelsen, undergivet de formueretlige forældelsesregler. Efter lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer (1908-loven) forældes kravet som udgangspunkt efter 5 år fra fordringens forfaldstidspunkt, og efter Danske Lov 5-14-4 forældes kravet 20 år efter fordringens stiftelsestidspunkt. Det betyder, at der som hovedregel ikke kan ske genoptagelse eller regulering af en skatteansættelse, såfremt kravet er forældet efter de formueretlige forældelsesregler. Efter skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, er et afledt krav efter eksempelvis § 35, stk. 1, nr. 7, ikke undergivet forældelse efter 1908-loven. Bestemmelsen i nr. 7 an-